

Medlem Hr. Stauning har ikke omtalt dem; jeg ved ikke, om jeg deraf kan slutte, at heller ikke han knæsætter dem, jeg haaber det. Men under Debatten i det andet høje Ting har Fru Nina Bang talt langt og bredt om disse Sager og har rejst de mest haarrejsende Beskyldninger imod mig paa Grundlag af det nye, der nu er fremkommet. Jeg maa paa det bestemteste tilbagevise disse Beskyldninger, de har intet paa sig. Professor Birck er, netop ved disse Beskyldninger tror jeg, blevet kaldt frem paa Scenen. Jeg har ikke bedt Professor Birck om at skrive Artikler eller om at forsvare mig, men paa den anden Side stod jeg overfor noget der, som jeg i Virkeligheden intet kender til, og da Professor Birck er saa godt bevandret i disse Krogveje, mener jeg kun at kunne være ham taknemmelig, fordi han i den Forbindelse har taget Ordet.

Det er Vennrekredse og Yderkredse og Inderkredse og Vekselererkredse og Direktørkredse, som jeg skal have villet gavne, uden maaske i Øjeblikket selv at trække nogen direkte Fordel for paa en eller anden Maade senere at faa det betalt tilbage. Med Hensyn til Vekselererkredse kan jeg kun sige, at af de Vekselerere, der er nævnt i Kommissionens Beretning, har jeg ikke den Ære at kende en eneste; jeg ved ikke, hvordan de ser ud; jeg har aldrig, saa vidt jeg ved, været i Stue med dem eller talt med dem. Og hvad Direktørkredsene angaar, kan jeg kun sige, at blandt de Navne, der refereres til der, har jeg selvfølgelig haft at gøre med en og anden, men det har kun været, om jeg saa maa sige, paa officiel Maade. Jeg er navnlig i Den overordentlige Kommission blevet bragt sammen og har forhandlet — fordi han forhandlede paa Regeringens Vegne — med en af dem; enkelte andre af dem har jeg ogsaa kendt, men heller ikke med de Folk har jeg staaet i mindste Forbindelse, saaledes at de kunde gøre Krav paa, at jeg skulde gøre noget for dem, eller jeg skulde have mindste Forventning om, at de vilde gøre noget for mig til Gengæld. Professor Birck siger rigtigt, at der maatte dog være nogen Mening i det, hvis jeg skulde begaa en saadan Slyngelstreg.

Jeg ønsker ikke at skubbe afdøde Etatsraad Glückstadt væk fra mig, men da jeg nu har Ordet og taler om disse Forhold, maa det maaske ogsaa være mig tilladt at sige, at jeg heller ikke med Etatsraad Glückstadt stod i andet end det, jeg kalder venskabelig Forretningsforbin-

delse. Jeg kan sige ligesom Statsministeren, at vi omgikkes ikke. Jeg hørte ikke til hans Kreds. Jeg erindrer, at jeg en Gang efter et af Ministermøderne, da der var Taffel paa Amalienborg, er blevet anmodet om at gaa med ham hjem om Aftenen, hvor han havde samlet den danske Udenrigsminister og en af de fremmede Ministre, som tilfældig var en god Bekendt og Ven af mig. Det er den eneste Lejlighed, hvor jeg har spist et Maaltid i Etatsraad Glückstadts Hus; heller ikke har han været Gæst i mit Hjem, og han har ikke nogen Sinde spist et Maaltid hos mig. Derimod har jeg naturligvis staaet i venskabelig Forretningsforbindelse med Etatsraad Glückstadt, og vi har arbejdet meget sammen, navnlig paa de talløse Rejser i Udlandet i Krigstiden.

Jeg kommer nu til Bankkommissionens næste Bemærkning, at først efter den udvidede Undervandsbaadskrigs Begyndelse købte Cold igen Aktier. Det drejer sig om et Aktiekøb i Juni 1917, som er afviklet i Midten af April 1918. Der var i min Erindring, og er den Dag i Dag, ikke noget om dette Aktiekøb. Et Par Maanedere efter, at Kommissionen havde afgivet sin Udtalelse om mit Forhold, ringede dens Formand til mig og meddelte mig, at man ved en fornyet Gennemgang af min Konto havde fundet dette, men han meddelte mig det med den udtrykkelige Bemærkning, at det selvfølgelig ikke havde noget med den afsluttede Undersøgelse at gøre. Naar jeg ikke selv har kunnet meddele Kommissionen noget om det, er det, fordi det, som sagt, ikke eksisterede i min Erindring. Der vil jeg jo ikke sige, at hvis de døde stod op, kunde de ikke sige: Jo, det var saadan og saadan, men det har maaske den særlige Aarsag, at Afviklingen, Salget fandt Sted paa et Tidspunkt, da jeg ikke selv var i Stand til at disponere, nemlig under en alvorlig Sygdom, som jeg gennemgik i Tiden fra Midten af Marts til Midten af August i Aaret 1918.

Om alle disse Transaktioner har det ærede Medlem Hr. Stauning nu gentaget, at det er den forfærdelige Lovgivning, vi har her i Landet! I alle Lande vilde en saadan Opførsel være strafbar. Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Stauning har opfundet denne Teori, for jeg har hørt den fra forskellige Sider før; det har været „i alle Lande“, „i alle andre Lande“ og „i nogle Lande“, men det er efterhaanden blevet gentaget saa ofte, at det var blevet til en Slags Sandhed. Og dog